

Reactie op consultatie Wetsvoorstel strafbaarstelling verheerlijken van terrorisme en openbare steunbetuiging aan terroristische organisaties

Enerzijds laat de huidige wetgeving (Artikel 132 Wetboek van Strafrecht) weinig aan duidelijkheid te wensen over ten aanzien van de strafbaarheid van acties waarbij terrorisme wordt verheerlijkt. Wel ontbreekt een duidelijke definitie van het begrip verheerlijking, maar daar verandert het onderhavige wetsvoorstel helaas niets aan. Integendeel, het maakt m.i. de interpretatie van artikel 132 juist ondoorzichtiger, waardoor bij wijze van spreken actievoerders die zich verzetten tegen onrecht lukraak kunnen worden gearresteerd, waarna pas later een rechter zal oordelen of daardwerkelijk is voldaan aan het multi-interpretabele criterium 'verheerlijking'. De gevolgen van dergelijke voor te veel interpretatie vatbare wet- en regelgeving worden nu bijvoorbeeld al duidelijk in het Verenigd Koninkrijk, waar mensen massaal in de boeien worden geslagen terwijl zij zich slechts en vreedzaam uitspreken tegen volkerenmoord. Een vergelijkbaar gevolg in Nederland zou op te gespannen voet komen te staan met het democratisch recht op vrijheid van meningsuiting en het uitoefenen daarvan ongewenst ontmoedigen.

Een bijkomend argument voor deze zienswijze is dat diverse politici nu al hebben aangegeven symbolen als de zogenaamde woestijndoek en een (schijf) watermeloen, die veelal legitiem en vreedzaam worden gedragen en getoond met als intentie een steunbetuiging aan de uitgehongerde en met genocide bedreigde Palestijnse bevolking in Gaza en op de Westelijke Jordaanoever, te willen beschouwen als verheerlijking van het terrorisme van Hamas. Noch het Wetsvoorstel noch de bijbehorende Memorie van toelichting sluiten dergelijke bevooroordeelde en onterechte interpretaties door politici en gezagsdragers expliciet uit en het Wetsvoorstel is daarmee een te weinig gericht middel, dat de uitoefening van de vrijheid van meningsuiting al bij voorbaat te zeer dreigt te ontmoedigen en een sfeer van angst en potentiële politieke vervolging dreigt te creëren rondom de uitoefening van het recht op vrije demonstratie.

Overigens verdient het in dit licht vermelding dat er diverse getuigen naar voren zijn getreden naar aanleiding van een vreedzaam burgerprotest op 7 augustus 2025 tegen de medeplichtigheid van de Staat der Nederlanden aan de genocide door Israël op het Palestijnse volk, als getuige van het feit dat er 'Romeo's' werden ingezet in een poging dat protest af te breken. Ook dit voorval wekt de indruk dat de veiligheidsdriehoek al voldoende middelen ter beschikking staan om onwelgevallige uitingen van protest de kop in te drukken.

Anderzijds is de stelling verdedigbaar dat groepsbelediging, haatzaaien en oproepen tot verstoring van de openbare orde minstens zo schadelijk zijn als de, zoals eerder gesteld al strafbare, verheerlijking van terrorisme en terroristische organisaties. Artikel 131 Sr, bijvoorbeeld, bevat de strafbaarstelling van opruiing: het in het openbaar, mondeling of bij geschrift of afbeelding, opruien tot enig strafbaar feit of tot gewelddadig optreden tegen het openbaar gezag. Toch trad het OM daartegen recentelijk bij herhaling niet op. De heer Wilders (fractievoorzitter van de PVV in de 2e Kamer) juichte afgelopen voorjaar het gebruik van grof geweld door knokploegen tegen de politie en een toegestane, vreedzame demonstratie in Katwijk, in een bericht op het platform X, van harte toe. Hij deed datzelfde met orde verstorende, illegale 'grenscontroles' door burgerwachten aan de grens met Duitsland bij Ter Apel. Zolang het wettelijk gezag bestaande wetgeving niet toepast of benut om geweld en terrorisme bevorderende uitlatingen van Wilders of wie dan ook te vervolgen en bestraffen, roep ik iedere burger op om de wetgevende macht aan te sporen om eerst haar bestaande verantwoordelijkheid te nemen en ervoor te zorgen dat in toepasselijke gevallen tot vervolging wordt overgegaan en pas daarna nieuwe wetgeving te entameren die geheel of gedeeltelijk hetzelfde doel beoogt.

Ik wil de volksvertegenwoordiging, i.c. leden van de Tweede en Eerste Kamer, dan ook oproepen om dit wetsvoorstel te verwerpen.